

EXPUNERE DE MOTIVE

Este cunoscută precaritatea în care trăiește marea majoritate a familiilor de pensionari din România. În general, soții pensionari, cu greu reușesc să acopere din veniturile din pensie cheltuielile de întreținere, de hrană și medicamente. Situația devine și mai grea atunci când unul dintre soții pensionari decedează. Dincolo de durerea umană, rămâne nevoia soțului supraviețuitor de a face față de unul singur, dintr-o singură pensie la toate cheltuielile de supraviețuire.

Chiar dacă în bugetul soțului supraviețuitor rămâne ca venit o singură pensie – pentru propria muncă, cheltuielile privind impozitele și taxele datorate statului, de întreținere rămân practic neschimbate, cuantumul acestor cheltuieli fiind insensibil mai mici. Practic, soțul pensionar supraviețuitor trebuie să facă față dintr-un venit înjumătățit la aceleași cheltuieli pe care le suportau ambii soți, din două pensii. Un bătrân care și-a pierdut soțul / soția nu poate să-și părăsească căminul în care a trăit o viață; cinic abordând situația se poate afirma că singurele “reduceri” de cheltuieli care apar în situația prezentată se înregistrează la medicamente. Pe lângă datoriile deja arătate, soțul supraviețuitor, trebuie să se hrănească, să-și asigure un minimum de trai, ceea ce presupune cheltuieli apriximativ egale cu cele pe care le presupunea traiul în doi.

Prin amendarea art. 7, alin. 3, art. 40 și a art. 75 din Legea nr. 19/2000 și introducerea unei noi categorii de pensii, a pensiei complementare de văduvie se urmărește asigurarea unui trai decent soțului supraviețuitor. Aceste modificări sunt în concordanță și înseamnă promovarea a trei principii de bază a sistemului public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, instituit prin sus-menționata lege: principiul solidarității sociale, principiul contributivității și principiul repartiției.

Sursă: contribuția la asigurările sociale a soțului decedat, pensia acestuia.

Senator: Németh Csaba

